

Verslag excursie VLIELAND 18-20 april 1980



Op 18 april j.l. vertrokken we om 5.15 uur vanaf het Oosterspoorplein richting Harlingen. Voorop reed Maarten die er direct de sokken inzette. Ik moest mijn (Krak)eend tot Pijlstaartsnelheden aansporen om hem te kunnen volgen.

In Harlingen aangekomen hadden we dan ook alle tijd om een wandeling door dit mooie stadje te maken alvorens de boot vertrok.

Op Vlieland werden we hartelijk verwelkomd door reeds aanwezige werkgroepleden die onze bagage kordaat op hun reeds gehuurde fietsen laadden. De kampeerboerderij was er een van het luxe soort en voldeed voortreffelijk.

Na een avondwandeling en een verkwikkende nachtrust konden we de volgende morgen al vroeg onze eerste waarneming noteren. Uit het slaapkamerraam hadden we een prachtig uitzicht op een groep Rotganzen met een enkele Kolgans.

We trokken er in drie groepen op uit met Trijnie Stoker, Rob Moolenbeek, Yves Vogel en Adrie Vermeule in de leiding. Ook was Arthur du Mosch voor veel aankomende ornithologen een vraagbaak en maakte hij menigeen attent op de bijzondere flora van het eiland.

Wind, regen, hagel met ook prachtige zonnige perioden kenmerkten het weer.

De vogel die me het meest zal bijblijven is de Eidereend. Deze zeeëend broedt op een groot gedeelte van het eiland maar vooral in de Kroonpolders. Het is interessant te weten dat in 1925 de Eider nog een schaarse broedvogel was doch geholpen door een aantal beschermende maatregelen (natuurreservaat meeuwenduinen, sluiten van de jacht op Eiders en de bestrijding van Zilvermeeuwen) het aantal aan het eind van de vijftiger jaren is opgelopen tot 3 à 4000.

Het uitbreken van een parasitaire ziekte onder de volgroeide vogels remde daarna de groei. Ook heeft de chemische verontreiniging van het voedsel (schelpdieren) invloed gehad.

De vogel die we verder in vrij grote aantallen hebben gezien was de Rosse Grutto. Een enkele was reeds in zomerkleed. Boven de Kroonpolders zweefden een vrouwtje Blauwe Kiekendief en een paartje Bruine Kiekendief, terwijl in de polders Pijlstaarten, Slobeenden, Krakeenden, Brilduikers, Dodaars en Kluten werden gezien. Op het wad verscheen een Middelste Zaagbek.

Verder kan ik me herinneren dat er een Barmsijs bij de Klaas Douwes-vijver is gesignaleerd en een Bepfljster bij het dorp. Er waren opvallend veel Drieteenstrandlopers met een enkele Paarse Strandloper. Na deze onvolledige opsomming mag ik de albino Scholekster niet vergeten. Deze witte bonte piet heeft al driemaal gebroed en jongen gekregen. Die waren steeds weer bont, zoals de Vlielandse biologen hebben vastgesteld. Witte bonte piet, al uniek in zijn soort, is een duidelijke uitzondering op de "regel" dat albino's in het dierenrijk niet worden geaccepteerd.

Een driewerf hoera voor de organisatrice Hanneke Lodenstein en de uitzonderlijke culinaire gaven van Joke Hardon en haar Henk die tesamen met de leidsters en leiders de groep van 32 (of 31, hierover bestond tot op het laatstgeen zekerheid) een onvergetelijk weekend hebben bezorgd. Veel dank!



Gerard van Merriënboer